

Velika Tolina, 15./9. 1901. N2

4. Jesenice na Dolenjskem

Veleenjcova gospa!

Prav žal mi je, da Vaš list tako nelega proti meni nastopa. Gotovo se tudi ne bi poterala toliko na svoj porteno nasluhiti honorar, če bi mi ne bil tako hrova potreben. Sama veste, kako težko človeku gori, ako se mora boriti a obstojnimimi skrbmi kakor tega meni nasproti nečete uprteovati. Vasi Tolovški so se pišti. Mislila sem, da si

si sponosom nekoliko a dopisovanjem v Slov. A pravdo
sem se varala. Slov mi je le bečala, ne drži mi pa
nič. Sedaj imamo vsaj koliko tolikov. Lina smo dali
v gimnazijo, kar mnogo stane. - Prosim Vas vsekone
seuder to stvar s tako in mi pomagite do svoje
ga prava. Kako bi neki jan - bi se borim na mal
dajji druž mogla prepustiti svoj honorar bogatašev
skoli Prounciji! Po niti odgovora ni od tistih
gibernivih gospodov! - Luce na tako ali ni
tako početje istovestno s certami ropan? Prosim
Vas tedaj, bodite vsaj Vi bolj pravičun.

Povpitovanjem Elvira Dolinar